

“मीठे बच्चे- सुख र दुःखको खेललाई तिमीले नै जानेका छौ आधाकल्प हुन्छ सुख अनि आधाकल्प हुन्छ दुःख, बाबा दुःख हर्न सुख दिन आउनु हुन्छ।”

प्रश्न:- कति बच्चाहरू कुन एक कुरामा आफ्नो दिललाई खुशी बनाउन मिया मिठू बन्छन्?

उत्तर:- कतिले सम्झन्छन्- म सम्पूर्ण बनिसकेँ, म सम्पूर्ण तयार भइसकेँ। यस्तो सम्झेर आफ्नो दिललाई खुशी बनाउँछन्। यो पनि मिया मिठू बन्न हो। बाबा भन्नुहुन्छ- मीठे बच्चे अझै धेरै पुरुषार्थ गर्नु छ। तिमी पावन बनेपछि फेरि दुनियाँ पनि पावन चाहिन्छ। राजधानी स्थापना हुनु छ, एकलै त जान सकिँदैन।

गीत:- तुम्हीं हो माता, तुम्हीं पिता हो.....

ओम् शान्ति। बच्चाहरूलाई यो आफ्नो पहिचान मिलेको छ। बाबाले पनि यसो भन्नुहुन्छ- हामी सबै आत्माहरू हौं, सबै मनुष्य नै हुन्। ठूला हुन् या साना हुन्, राष्ट्रपति, राजा-रानी सबै मनुष्य हुन्। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ- सबै आत्माहरू हुन्, म सबै आत्माहरूका पिता हुँ त्यसैले मलाई परमपिता परम आत्मा अर्थात् सुप्रीम भन्छन्। बच्चाहरूले जानेका छन्- हामी आत्माहरूको पिता उहाँ हुनुहुन्छ, हामी सबै भाइ-भाइ हौं। फेरि ब्रह्माद्वारा भाइ-बहिनीको उच्च नीच कुल हुन्छ। आत्माहरू त सबै आत्मा हुन्। यो पनि तिमीले बुझ्छौ। मनुष्यले त केही पनि जानेका छैनन्। तिमीलाई बाबाले बसेर सम्झाउनु हुन्छ- बाबालाई त कसैले पनि जानेका छैनन्। मनुष्यले गायन गर्छन्- हे भगवान, हे माता-पिता किनकि उच्च भन्दा उच्च त एक हुनुपर्छ नि। उहाँ हुनुहुन्छ सबैका पिता, सबैलाई सुख दिनेवाला। सुख र दुःखको खेललाई पनि तिमीले जानेका छौ। मनुष्यले त सम्झन्छन्- भर्खरै सुख हुन्छ, भर्खरै दुःख हुन्छ। यो बुझ्दैनन् आधाकल्प दुःख, आधाकल्प सुख हुन्छ। सतोप्रधान, सतो, रजो, तमो हुन्छ नि। शान्तिधाममा हामी सबै आत्माहरू हुन्छौं। त्यहाँ सच्चा सुन छ। मिसावट त्यसमा हुन सक्दैन। हुन त आ-आफ्नो पार्ट भरिएको हुन्छ तर आत्माहरू शान्तिधाममा पवित्र रहन्छन्। अपवित्र आत्मा रहन सक्दैन। यतिबेला फेरि यहाँ कुनै पनि पवित्र आत्मा हुन सक्दैन। तिमी ब्राह्मण कुल भ्रषणहरू नै पवित्र बनिरहेका छौ। तिमीले अहिले आफूलाई देवता भन्न सक्दैनौ। उनीहरू हुन् सम्पूर्ण निर्विकारी। तिमीलाई कहाँ सम्पूर्ण निर्विकारी भनिन्छ! शंकराचार्य हुन् वा कोही पनि हुन् देवताहरू सिवाय अरु कसैलाई पनि निर्विकारी भन्न सकिँदैन। यी कुरा पनि तिमीले मात्रै सुन्छौ- ज्ञान सागरको मुखकमलबाट। यो पनि जानेका छौ- ज्ञान सागर एक पटक मात्रै आउनु हुन्छ। मनुष्यले त पुनर्जन्म लिएर फेरि आउँछन्। कोही-कोहीले ज्ञान सुनेर गएका छन्, संस्कार लिएर गएका छन् भने फेरि आउँछन्, आएर सुन्छन्। मानौं, ६-८ वर्ष ज्ञान सुनेको भए त कोही कोहीमा राम्रो समझ पनि आउँछ। आत्मा त उही हो नि। सुन्दा उसलाई राम्रो लाग्छ। आत्माले बुझ्छ मलाई फेरि बाबाको त्यही ज्ञान प्राप्त भइरहेको छ। मनमा खुशी हुन्छ, अरूलाई पनि सिकाउन थाल्छन्। फुर्तिला हुन्छन्। जसरी लडाईं गरेकाले त्यही संस्कार लिएर गए भने बाल्यावस्थामा नै खुशीसँग त्यसै काममा लाग्छन्। अब तिमीले त पुरुषार्थ गरेर नयाँ दुनियाँको मालिक बन्न छ। तिमीले सबैलाई बुझाउन सक्छौ- या त नयाँ दुनियाँको मालिक बन्न सक्छौ या त शान्तिधामको मालिक बन्न सक्छौ। शान्तिधाम तिम्रो घर हो- जहाँबाट तिमी आएका हौ पार्ट खेल्न। यो पनि कसैले जान्दैन किनकि आत्माको विषयमा नै थाहा हुँदैन। तिमीलाई पहिला कहाँ थाहा थियो र- हामी निराकारी दुनियाँबाट यहाँ आएका हौं। हामी बिन्दी छौं। संन्यासीहरूले भन्न त भन्छन्- भृकुटीको बीचमा आत्मा तारा रहन्छ फेरि पनि बुद्धिमा ठूलै रूप आउँछ। शालिग्राम भन्नाले ठूलो रूप सम्झन्छन्। आत्मा शालिग्राम हो। यज्ञ रच्दा त्यसमा पनि ठूला-ठूला शालिग्राम बनाउँछन्। पूजाको समयमा शालिग्रामको ठूलो रूपमा याद आउँछ। बाबा भन्नुहुन्छ- यो सारा अज्ञान हो। ज्ञान मैले नै सुनाउँछु, अरु दुनियाँभरमा कसैले सुनाउन सक्दैन। यो कसैले बुझाउँदैनन्- आत्मा पनि बिन्दु हो, परमात्मा पनि बिन्दु हुनुहुन्छ। उनीहरूले त अखण्ड ज्योति स्वरूप ब्रह्म भनिदिन्छन्। ब्रह्मलाई भगवान सम्झन्छन्- अनि फेरि आफूलाई पनि भगवान भनिदिन्छन्। भन्छन्- हामीले नाटक खेल्नको लागि सानो आत्माको रूप धारण गर्छौं। फेरि ठूलो ज्योतिमा लीन हुन्छौं। समाहित भएपछि फेरि के! पार्ट नै लीन होस्। कति गल्ती हुन्छ।

अहिले बाबा आएर सेकेण्डमा जीवनमुक्ति दिनुहुन्छ फेरि आधाकल्पपछि सिँडी झर्दै जीवन-बन्धमा आउँछन्। फेरि बाबा आएर जीवनमुक्त बनाउनु हुन्छ, अनि उहाँलाई सर्वका सदगतिदाता भनिन्छ। त्यसैले जो पतित-पावन बाबा हुनुहुन्छ उहाँलाई नै याद गर्नुपर्छ, उहाँको यादबाटै तिमी पावन बन्छौ। नत्र बन्न सक्दैनौ। सबैभन्दा उच्च एक बाबा नै हुनुहुन्छ। कति बच्चाहरूले सम्झन्छन्- म सम्पूर्ण बनिसकें। म पूरा तयार भइसकें। यस्तो सम्झेर आफ्नो मनलाई खुशी पार्छन्। यो पनि मिया मिठो बन्न हो। बाबा भन्नुहुन्छ- मीठे बच्चे, अहिले धेरै पुरुषार्थ गर्नु छ। पावन बनेपछि फेरि दुनियाँ पनि पावन हुनुपर्छ। एकजना मात्रै त जान सक्दैन। कसैले म छिट्टै कर्मातीत बनु भनेर जतिसुकै कोसिस गरौस्, तर हुँदैन। राजधानी स्थापन हुनु छ। हुन त कुनै विद्यार्थी पढाइमा धेरै होसियार हुन्छन् तर परीक्षा त समयमा हुन्छ नि। परीक्षा त चाँडो हुन सक्दैन। यो पनि त्यस्तै हो। जब समय हुन्छ अनि तिम्रो पढाइको रिजल्ट निस्कन्छ। जतिसुकै राम्रो पुरुषार्थ होस्, यस्तो भन्न सक्दैन, म पूरा तयार भएँ। होइन, १६ कला सम्पूर्ण कुनै आत्मा अहिले बन्न सक्दैन। धेरै पुरुषार्थ गर्नु छ। आफ्नो दिललाई केवल खुशी पार्नु छैन- म सम्पूर्ण बनेँ। होइन, सम्पूर्ण बन्ने नै अन्त्यमा हो। मिया मिठो बन्न छैन। यो त सारा राजधानी स्थापना हुनु छ। हो यति सम्झिइन्छ बाँकी थोरै समय छ। मिसाइल पनि निस्केका छन्। यिनलाई बनाउन पनि पहिला समय लाग्छ फेरि अभ्यास हुन्छ अनि फेरि छिट्टै बनाउँछन्। यो पनि सबै ड्रामामा निश्चित छ। विनाशको लागि बम बनाइरहन्छन्। गीतामा पनि मूसल शब्द छ। शास्त्रहरूमा फेरि लेखिदिएका छन् पेटबाट फलाम निस्कियो, अनि यसो भयो। यी सबै झुटा कुरा हुन्। बाबा आएर सम्झाउनु हुन्छ- तिनैलाई मिसाइल भनिन्छ। अब यो विनाश भन्दा पहिला हामी तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्न छु। बच्चाहरूले जानेका छन् हामी आदि सनातन देवी-देवता धर्माका थियौं। सच्चा सुन थियौं। भारतवर्षलाई सच्चा खण्ड भन्छन्- अहिले झुट खण्ड बनेको छ। सुन पनि सक्कली र नक्कली हुन्छ नि। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- बाबाको महिमा के हो! उहाँ मनुष्य सृष्टिका बीजरूप हुनुहुन्छ, सत्य हुनुहुन्छ, चैतन्य हुनुहुन्छ। पहिला त केवल गायन गर्थ्यौं। अहिले तिमीले बुझ्छौ- बाबाले सारा गुण हामीभित्र भरिरहनु भएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ- सबैभन्दा पहिला यादको यात्रा गर, मलाई याद गर्यौ भने तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ। मेरो नामै हो पतित-पावन। गायन पनि गर्छन् हे पतित-पावन आउनुहोस् तर उहाँले के गर्नुहुन्छ, यो जानेका छैनन्। एक सीता मात्रै त होइनन्। तिमीहरू सबै सीताहरू हो।

बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई बेहदमा लैजानको लागि बेहदका कुरा सुनाउनु हुन्छ। तिमीले बेहदको बुद्धिबाट जानेका छौ- पुरुष एवं महिला सबै सीताहरू हुन्। सबै रावणको कैदमा छन्। राम आएर सबैलाई रावणको कैदबाट निकाल्नुहुन्छ। रावण कुनै मनुष्य होइन। यो सम्झाइएको छ- हरेकमा ५ विकार छन्, त्यसैले रावण राज्य भनिन्छ। नामै हो विकारी दुनियाँ, त्यो हो निर्विकारी दुनियाँ, दुवै अलग अलग नाम छन्। यो वेश्यालय हो र त्यो हो शिवालय। निर्विकारी दुनियाँका यी लक्ष्मी-नारायण मलिक थिए। यिनीहरूका अगाडि गएर विकारी मनुष्यले शिर निहुराउँछन्। विकारी राजाहरूले ती निर्विकारी राजाहरूका अगाडि शिर निहुराउँछन्। यो पनि तिमीले जानेका छौ। मनुष्यहरूलाई कल्पको आयुको बारेमा थाहा छैन, त्यसैले कसरी सम्झिऊन्- रावण राज्य कहिले सुरु हुन्छ। आधा-आधा हुनु पर्छ नि। रामराज्य, रावण राज्य कहिले सुरु गर्ने, अलमल पारिदिएका छन्।

अहिले बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- यो ५ हजार वर्षको चक्र घुमिरहन्छ। अब तिमीलाई थाहा भएको छ- हामीले ८४ जन्मको पार्ट खेल्छौं। फेरि हामी घर जान्छौं। सत्ययुग त्रेतामा पनि पुनर्जन्म लिन्छौं। त्यो हो रामराज्य फेरि रावण राज्यमा आउन पर्छ। हार-जितको खेल हो। तिमीले विजय प्राप्त गर्छौं अनि स्वर्गको मालिक बन्छौ। हार खाँदा भने नर्कको मालिक बन्छौ। स्वर्ग अलग्गै हो। कोही मर्यो भने भन्छन्- स्वर्गवासी हुनु भयो। अहिले तिमी कहाँ भन्छौ र! किनकि तिमीलाई थाहा छ- स्वर्ग कहिले हुन्छ। उनीहरूले त भनिदिन्छन् ज्योति ज्योतिमा समाहित भयो वा निर्वाण भयो। तिमीले भन्छौ- ज्योति ज्योतिमा त कोही पनि समाहित हुन सक्दैन। सर्वका सदगतिदाता एउटै भनेर गायन गरिएको छ। स्वर्ग सत्ययुगलाई भनिन्छ। अहिले हो नर्क। भारतवर्षको नै कुरा हो। माथि अरु केही छैन। देलवाडा मन्दिरमा माथि स्वर्ग देखाएका छन् त्यसैले मानिसले सम्झन्छन्- अवश्य पनि माथि नै स्वर्ग छ। अरे, माथि छतमा मानिस कसरी होलान्, बुद्धि ठहरिए नि। अहिले तिमीले स्पष्ट पारेर सम्झाउँछौ। तिमीले जानेका छौ- यहाँ नै स्वर्गवासी थिए, यहीं फेरि नर्कवासी बन्छन्। अब फेरि स्वर्गवासी बन्न छ। यो ज्ञान हो नै नरबाट नारायण बन्नको लागि। कथा पनि सत्य-नारायणको नै सुनाउँछन्। राम-सीताको कथा भन्दैनन्, यो हो नरबाट नारायण बन्ने कथा। सबैभन्दा उच्च पद लक्ष्मी-नारायणको हो। ती फेरि दुई कला कम हुन्छन्। पुरुषार्थ उच्च पद पाउनको लागि गरिन्छ फेरि यदि गर्दैनन् भने गएर चन्द्रवंशी बन्छन्। पतित बनेपछि

भारतवर्षवासीले आफ्नो धर्मलाई नै बिर्सिन्छन्। बन्न त क्रिश्चियनहरू सतोबाट तमोप्रधान बनेका छन् फेरि पनि क्रिश्चियन सम्प्रदायका त हुन् नि। आदि सनातन देवी-देवता धर्मकाले त आफूलाई हिन्दु भनिदिन्छन्। यो पनि जानेका छैनन्- वास्तवमा हामी देवी-देवता धर्मका हौं। आश्चर्य छ नि। तिमीले सोध्छौं हिन्दु धर्म कसले स्थापन गरेको हो? अनि अल्मलिन्छन्। देवताहरूको पूजा गर्छन् त्यसैले देवता धर्मका ठहरिए नि। तर बुझ्दैनन्। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। तिमी बुद्धिमा सारा ज्ञान छ। तिमीले जानेका छौ- हामी पहिला सूर्यवंशी थियौं। फेरि अरु धर्ममा आउँछौं। हामीले पुनर्जन्म लिँदै आउँछौं। तिमीहरू मध्ये पनि केहीले यथार्थ रीति जानेका छन्। विद्यालयमा पनि कुनै विद्यार्थीको बुद्धिमा राम्ररी रहन्छ, कसैको बुद्धिमा थोरै बस्छ। यहाँ पनि जो फेल हुन्छन् उनीहरूलाई क्षत्रिय भनिन्छ। चन्द्रवंशीमा जान्छन्। दुई कला कम भयो नि। सम्पूर्ण बन्न सकेनन्। तिमी बुद्धिमा अहिले बेहदको इतिहास-भूगोल छ। ती विद्यालयमा त हदको इतिहास-भूगोल पढ्छन्। उनीहरूले कुनै मूलवतन, सूक्ष्मवतनलाई कहाँ जानेका छन्! साधु, सन्त आदि कसैको बुद्धिमा छैन। तिमी बुद्धिमा छ- मूलवतनमा आत्माहरू रहन्छन्। यो हो स्थूल वतन। तिमी बुद्धिमा सारा ज्ञान छ। यो स्वदर्शन चक्रधारी सेना बसेको छ। यो सेनाले बाबालाई र चक्रलाई याद गर्छ। तिमी बुद्धिमा ज्ञान छ। बाँकी कुनै हतियार आदि होइन। ज्ञानबाट स्व अर्थात् आत्माको दर्शन भएको छ। बाबाले, रचयिताको र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान दिनुहुन्छ। अब बाबाको आदेश छ- रचयितालाई याद गर्यौं भने विकर्म विनाश हुन्छ। जति स्वदर्शन चक्रधारी बन्छ, अरूलाई बनाउँछ, जसले धेरै सेवा गर्छ उसलाई उच्च उच्च पद मिल्छ। यो त साधारण कुरा हो। बाबालाई बिर्सिएको नै गीतामा कृष्णको नाम राख्नाले हो। कृष्णलाई भगवान भन्न सकिँदैन। उहाँलाई बाबा भनिँदैन। वर्सा पिताबाट मिल्छ। पतित-पावन बाबालाई भनिन्छ, उहाँ जब आउनु हुन्छ तब हामी फर्केर शान्तिधाममा जान्छौं। मनुष्यहरूले मुक्तिको लागि कति मेहनत गर्छन्। तिमीले कति सहज बुझाउँछौ। भन- पतित-पावन त परमात्मा हुनुहुन्छ फेरि गंगामा स्नान गर्न किन जानुहुन्छ! गंगाको किनारामा गएर बस्छन् ताकि त्यहीँ मर्न सकौं। पहिला बेगलमा जब कोही मर्ने बेला भयो भने गंगामा लगेर हरि बोल भन्दथे। मुक्त भयो भन्ने सम्झन्थे। अब आत्मा त निस्कियो। त्यो त पवित्र बनेको हुँदैन। आत्मालाई पवित्र बनाउने बाबा मात्रै हुनुहुन्छ, उहाँलाई पुकार्छन्। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्यौं भने विकर्म विनाश हुन्छ। बाबा आएर पुरानो दुनियाँलाई नयाँ बनाउनु हुन्छ। बाँकी नयाँ रचना गर्नुहुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) बाबामा जुन गुण छन्, ती गुण स्वयंमा भर्नु छ। परीक्षा भन्दा पहिला पुरुषार्थ गरेर स्वयंलाई सम्पूर्ण पावन बनाउनु छ, यसमा मिया मिठू बन्नु छैन।

२) स्वदर्शन चक्रधारी बन्नु र बनाउनु छ। बाबा र चक्रलाई याद गर्नु छ। बेहदका बाबाद्वारा बेहदका कुरा सुनेर आफ्नो बुद्धि बेहदमा राख्नु छ। हदमा आउनु छैन।

वरदान:- स्वीट साइलेन्सको लभलीन स्थितिद्वारा नष्टोमोहा समर्थ स्वरूप भव देह, देहका सम्बन्ध, देहका संस्कार, व्यक्ति वा वैभव, वायुमण्डल, भाइब्रेशन सबै भएर पनि आफूतिर आकर्षित नगरुन। मानिसहरू चिल्लाइरहे पनि तिमी अचल बन। प्रकृति, माया सबैले लास्ट दाऊ लगाउनको लागि आफूतिर जतिसुकै खिचे पनि तिमी न्यारा र बाबाको प्यारा बन्ने स्थितिमा लभलीन रहनु- यसलाई भनिन्छ देखेर पनि नदेख्नु, सुनेर पनि नसुन्नु। यही स्वीट साइलेन्स स्वरूपको लभलीन स्थिति हो, जब यस्तो स्थिति बन्छ अनि भनिन्छ नष्टोमोहा समर्थ स्वरूपको वरदानी आत्मा।

स्लोगन:- होली हंस बनेर अवगुणरूपी पत्थरलाई छोडेर राम्रा गुणरूपी मोतीलाई ग्रहण गर्दै जाऊ।